

کارگر

قیمت ۵ ریال

۱۱ اردیبهشت ۱۳۵۸

ویژه اول ماه مه (۱۱ اردیبهشت)

روز جهانی کارگر

برنامه عمل برای کارگران و زحمتکشان ایران

پیشنهاد

حزب کارگران سوسیالیست برای پایان دادن به بحران کنونی

سه ماه پس از قیام پرهیزتند بهمن ماه، لجنده ها بربل ها خشکیده است. توده های مظلوم و زنجیده ایران که انتظار داشتند پس از یکسال مبارزه مرگ و زندگی بجای قدرت دیوار وحشی، تیسارهای آدامکش، مستشاران امپریالیسم آمریکا و سرمایه داران قدرت کارگران و زحمتکشان، قدرت ده ها میلیون انسان متحد بده و تهیه ست در کشور ما مستقر گردد. اینک به آنچه می گذرد بسا حیرت و تعجب می گردند.

فصل ثروت و ثروتند ان دامه دارد، برای توده های عظیم کارگر و زحمتکش بیگاری، گرانی قمت ها، برای روستائیان فقر فقر و فلاکت روزه از یاد است.

حکومت سرمایه داری در مقابل خواسته های برحق خلق های متحد بده کرد، ترکمن، و غرب ۱۰۰۰ با به قهر خونین متوسل میشود تا برای آن تدارک می چیند. سرکوب دموکراسی و جلوگیری از پیدایش رژیم دموکراتیک، حمله به حقوق زنان بی رتبه ادامه می یابد. در مقابل جوش و خروش های که از اعناق جامعه جریان دارد، دوا بر بالای حکومتی و هیئت حاکم را جنجال پس از جنجال فرا گرفته سه وزیر سرمایه داری که استعفا می دهد، رهبران مذهبی که در مقابل یکد بگر موضع می گیرند، آشتی می کنند و از یکد بگر بیزش می طلبند. اینها هستند پاسخ های طبقه حاکم به بحران عمیقی که جامعه ما را در کام خود فرو برده.

وام های کلان به سرمایه داران گردن - گفت در شرایطی که میلیونها نفر از کارگران در اثر بیگاری به لبه پرتگاه گرسنگی و ذلت رانده شده اند، "ارشاد" مردم در شرایطی که سرمایه داران و محترکین قیمت ها را بسالا می برند، گلوله برای روستائیان ترکمن صحرا بخاطر اینکه زمین های طب شده شان را از زمینداران و زمین خواران بزرگ بیسی گرفته اند، دعوت مردم به صبر صبر و اطاعت گرفته اند.

تبعیت - اینها هستند راه حل های حکومت سرمایه داری در مقابل خواست های کارگران، روستائیان و زحمتکشان.

در این شرایط هرچه توده مردم خواستار تحول اساسی تر و بنیادی تر میشوند، هرچه بیشتر بستم چپ نامیسل می شوند، رهبران محافظه کار و حکومت سرمایه داران بیشتر و بیشتر بستم راست کشیده می شوند، "نظم و آرامش" یعنی قبول زورچامی را بیشتر طلب می کنند، از تسوده مردم فدکاری بیشتری را می طلبند، حمله به حقوق دموکراتیک را شدید تر می کند و به سطح دستمزدهای واقعی زحمتکشان بیشتر بیزش می برند.

کارگران و زحمتکشان ایران در دام راه - حل فلاتت پار طبقات حاکم گرفتار نخواهند شد. نیازهای مردم محروم جامعه ما می تواند و باید بصورت رفع گردد. تنها ادامه و استحکام حاکمیت سرمایه داران است که بضر طرف کردن این نیازها را غیرممکن ساخته است.

لکن کارگران و زحمتکشان، اکثریت توده مردم این مملکت برآورده شدن نیازهای فوری و حیاتی خود را می خواهند و آنها را مقدم بر منافع سودجویی های اقلیت فلیسیل سرمایه دار می دانند. نتیجتا بطرف میسل حکومت کنونی انقلاب در همه جا، از طریق مبارزات اجتماعی مستقل از طبقه حاکم پیش می نازد. از طریق مبارزات بیگاران، روستائیان ترکمن صحرا، خلق کرد و نظایر آنها انقلاب به زندگی خود ادامه می دهد. در مقابیل برنامه های این دولت، برنامه هایی که فقط سودجویی سرمایه داران و زمینداران را در بر می گیرد، طبقه کارگر در فضای کاملاً متفاوت

بعد از قیام انقلاب، دارد به نیروی آگساز اجتماعی و قدرت مبارزه سیاسی دوران ساز جامعه ما مبدل می شود.

در مقابل بی لیاقتی و چشم انداز فلاکت - بار سرمایه داران و حکومت آنها، انظار توده متحد بده اینک بسوی قدرت کارگران درخته می شود. بسیاری از توده محروم اینک بسادگی دو راه در مقابل خود می بینند: سرمایه داری را حفظ کنیم و همه از آن رنج بکشیم و به حالت خفگی دچار شویم، یا سرمایه داری را منهدم کنیم و آزاد شویم.

و از شر همه پلایا، از کمبود غذا و مسکن و قار خلاص شده، رفاه، شادی و آزادی را بدست آوریم.

طبقه کارگر ایران روز اول ماه مه ۱۱ اردیبهشت را باید به چنین روزی تبدیل کند. روز عمل سیاسی مستقل کارگران، مستقل از حاکمین و کارفرمایان. روزی که در آن قدرت و اراده طبقه کارگر به نمایش گذاشته می شود. روز اول ماه مه امسال برای اولین بار باید به روزهمستگی تمام متحد بدگان ایسن سرزمین بدل شود.

لبه در پشت صفحه

ایجاد کار برای همه از طریق:

• کاهش ساعات کار بدون کسر دستمزد

• ملی کردن کارخانه‌های تعطیل شده و بازگشایی آنها

تحت کنترل کارگران

• ایجاد طرح‌های وسیع عمرانی و عام المنفعه

برنامه طبقه حاکم روشن است. هدف اصلی برنامه حفظ سرمایه داری و سرکوب کارگران و زحمتکشان است. در مقابل طبقه کارگر نیز باید برنامه عمل خود را طرح کند.

مبارزه علیه تورم و بیکاری

مهمترین مشخصه راه پیشبندیای سرمایه داری برای رفع بحران فعلی، تشدید تورم و افزایش بیکاری است. شیوه همیشگی سرمایه داری است که تمام بار بحران‌ها و بی‌سروسامانی‌های نظام اقتصادی را که خود مسبب آنند بر گرداند. مردمان زحمتکش بی‌بند از دست و پزشتگی خود معذورند. فقر و فلاکت بارگردد است. امروز بیش از هر زمان دیگری خطر پیوستن بخش اعظم کارگران ایران به آسودگی‌ها و تبه‌دستان احساس می‌شود. مسئولیت‌ها بر کارگران ایران پخش‌خواهد کرد. سرمایه داران بیکار شده‌اند. قیمت‌ها گدازان در حال افزایش است و کوچکترین اقدامی برای مهار کردن آن انجام نمی‌گیرد. کارگرانی که با پیوستن قیامشان توفیق پیشبرد کردن وضع خود را داشتند، پلنگ باید حتی از لقمه نان خود دفاع کنند. سیاست سرمایه داری کارگران را در لبه پرتگاه تلاش قرار داده است. هر روز بخش بیشتری از آنان به گدازان دنیا بیکار بدل می‌شود. میلیونها کارگر ایرانی باید از ناله و نه مانده غذای جامعه در حال سقوط سرمایه داری تغذیه کنند. آنها که هنوز بیکار نشده‌اند نیز با افزایش روزافزون قیمت‌ها که به بند ریج وضعی مبارزانه بر پیده کرده‌اند، به خیل آسوده گرسنگان و فقرزدگان رانده می‌شوند. کارگران باید علیه این برنامه چنان پیکار کنند که سرمایه داری با تمام قدرت می‌ازد.

حداقل باید متناسب با افزایش قیمت‌ها افزایش یابد. کارگران نمی‌توانند و نباید دستار گرسنگان استثمار و حشایشانه سرمایه داری و تاجاج اقتصادی آن نظیر تورم را بدوش بکشند. اگر سرمایه داری نمی‌تواند از تورم جلوگیری کند می‌باید در مقابل افزایش واقعی قیمت‌ها دستمزد کارگران نیز بطور متناسب افزایش داده شود. میزان افزایش قیمت‌ها باید توسط کمیته‌های منتخب کارگران تعیین و برآورده شود.

۱- برای بافتن راه حل مناسب جهت رفع مشکلات توده‌های مستعده می‌بایست بدون درنگ، ترازنامه ورشکستگی سرمایه داری اعلام گردد و حساب دخل و خرج تمام طبقات و گروه‌های اجتماعی قاش شود. باید تمامی دفاتر حساب و کتاب و اسرار معاملاتی این تروندان باز شود تا میزان بیهوده و حصر چارل‌ها و دزدی‌های پنهان بیش چشم همه آشکار گردد.

۲- اسرار معاملاتی عصر حاضر، بخشی از توطئه دایمی سرمایه داری بزرگ‌ترین منافع جامعه است. تا زمانی که مالکان خصوصی وسایل اجتماعی تولید نتوانند کلا مبروریهای خود را جامعه بخشنند نگهدارند، طرح‌هایی که اصلاح طلبان و "فریبسازان"

۳- اسرار معاملاتی خود را در مقابل چشم تیزبین کارگران قرار گیرد.

چرخهای کشور بدست کارگران و زحمتکشان

مالیات معاف گردد. مالیات غیرمستقیم که از قند و شکر و غذا و ما بحتاج زندگی توده مردم اخذ می‌شود باید لغو گردد. باید نظام مالیات مستقیم درجه بندی شده‌ای که با افزایش درآمد بصورت تصاعدی افزایش می‌یابد، اعمال گردد.

لغو اسرار معاملاتی و استقرار کنترل کارگری

در مقابل خواست‌های ابتدایی قوای سرمایه داران ناله سر خواهند داد که اوضاع اقتصادی خراب است و درآمد آنان کشف مطالبات کارگران را نمی‌دهد. آنها از کارگران گذشت و دنگاری طلب خواهند کرد. پاسخ کارگران و زحمتکشان به سرمایه داران متخصمین و حسابداران هادی و وفادار "نود" زحمتکش، می‌تواند و باید به این عملی استشارگران خانه دهند. بد وسیله توده مردم بر صنعت، بانک‌ها و تجارت، بجای کنترل اقلیت دارا، کنترل جامعه را مستقر خواهند ساخت.

۳- بدون کنترل کارگری و لغو کلیه اسرار معاملاتی، یعنی بدون رفع چشم تیزبین کارگران و زحمتکشان در تمام سبب‌های بهره‌های آشکار و پنهان اقتصاد سرمایه داری هرگز به طرح پیوسته‌ای اوضاع اقتصادی ابتدایی تریب طرح‌ها فرسنگ است. گ

کلیه اسرار معاملاتی باید در مقابل چشم تیزبین کارگران قرار گیرد.

کشور باید بدست کارگران و زحمتکشان بگردد

۱- بانک‌ها، شرکت‌های بیمه، صنایع عمده و مهمترین قسمت‌های تجارت بطور لایحه‌زانی در هم سبزه شده‌اند. باید همراه با ملی شدن بانک‌ها، تمام صنایع عمده، شرکت‌های بیمه و بخش‌های تعیین خصوصی کارگران و زحمتکشان مکن گردد. بدین ترتیب کنترل کارگری به مکتبی برای اقتصاد برنامه ریزی شده، اقتصادی که بر اساس نیازهای جامعه بنا شده و نه بر اساس سود جویی اقلیت مفسور، تبدیل خواهد شد.

۲- سراسر تجارت خارجی باید در دستان کارگران و زحمتکشان جامعه باید خود را برای سازمان دادن مجدد تمام دستگاه تولید و توزیع و مدیریت مستقیم اقتصاد ملی آماده سازند.

خلع ید از سرمایه داران بزرگ

تا زمانی که قدرت اصلی اقتصادی در دست امپریالیسم و سرمایه داران بزرگ باقی بماند پیوسته عرصه سطح زندگی و موقعیت اکثریت عظیم جامعه فرسنگ خواهد بود. سلب مالکیت از امپریالیسم و طفیلی ترین و قدرتمندترین بخش‌های سرمایه داری تنها راه خانه دادن به هرج و مرج و فلاتک‌های آن است. اگر صاحب فریاد هی اقتصاد می‌زند دست این انگل‌ها باقی بماند توده زحمتکش نخواهد توانست حتی یک گام جدی علیه خودکامگی انحصار طلبان اقتصادی بردارد.

۱- باید کلیه بانک‌ها ملی شوند و در بانک واحد دولتی ادغام گردند تا نظام متحد الشکلی جهت تأمین نیازهای مالی جامعه در امتداد طرحی منطقی و منطبق با منافع اکثریت عظیم مردم بنیاد نهاده شود. سلب مالکیت از بانک‌های خصوصی و متمرکز با داشتن تمام نظام اعتباری در دست دولت را صاحب منابع مادی لازم برای برنامه ریزی اقتصادی خواهد کرد.

۲- سلب مالکیت از بانک‌ها هرگز معنی بصادره سیرده‌های بانکی نیست، بیوکسی بانک دولتی واحد می‌باید شرایطی برعکس باشد تا از بانک‌های خصوصی برای بدبختی و رفاه دهقانان خرده مالک و واحد‌های کوچک برعکس خواهد شد.

۳- اتحاد کارگران و دهقانان دهقانان بیش از ۶۰ درصد جمعیت

مقابله با بالا رفتن قیمت‌ها از طریق:

• بالا رفتن دستمزدها متناسب با ازدیاد هزینه زندگی

• لغو مالیات بر کارگران و زحمتکشان، افزایش

تصاددی مالیات بر ثروت

• بازگردن دفاتر دخل و خرج سرمایه داران

کثیر را تشکیل می‌دهند. تنها راه‌هایی از بود امپریالیسم و سرمایه داران انگل وحدت کارگران و دهقانان است. برنامه عملی کارگران برای رفع بحران کنونی به نیازهای توده‌های وسیع روستایی نیز باید پاسخ دهد.

۱- کارگران به روستائیان تغییر نظر صحرایی که زمین‌هاشان را از تیمارهای گردن‌گلفت، شرکای شاه و زمین‌خواران پس گرفته‌اند، درود می‌فرستند.

۲- زمین به کسی که آنرا کشت می‌کند تعلق دارد. زمین تمام مالکین بزرگ و مالکین دهقانان باید بدون پرداخت غرامت به تصرف درآید.

۳- اصلاحی اعتبارات و فروش‌های بدون بهره به دهقانان و لغو تمام بدعی دهقانان به دولت، نول‌خواران و زمینداران سبزرگ خواست‌فوتی کله، روستائیان کوچک است.

۴- تمام شرکت‌های بزرگ کشت و صنعت نبرد برای دموکراسی و خواسته‌های ستمدیدگان

چهره تمام تاریخ معاصر کشور ما را مبارزه برای آزادی از قید هرگونه ظلم و ستم و استقرار رژیم دموکراتیک تشکیل می‌دهد. با سرنگونی استبداد پهلوی ساعت پیروزی این مبارزه نزدیک است. طبقه کارگر ایران که با مبارزه سرسختانه خود علیه سلطنت پهلوی مؤثرترین نقش در این مبارزه را ایفا کرده است اکنون برای دسترسی به پیروزی نهایی نیز باید رهبری این مبارزه را در دست بگیرد. چشم کلیه ستمدگان ایران متوجه کارگران تهرمان ایران است: با شرکت طبقه کارگر در مبارزه برای استقرار دموکراسی و در دفاع از حقوق کلیه ستمدگان، پیروزی انقلاب ایران تضمین خواهد گشت.

۱- آزادی‌های سیاسی و مدنی، لغو کامل سانسور، آزادی تطاهرات و تجمعات، آزادی بیان و اندیشه، آزادی همه احزاب سیاسی، آزادی و حقوق مساوی برای همه مذاهب و آزادی یسند پیکارها و اتحاد به‌های کارگری، همه از ابتدایی‌ترین حقوق دموکراتیک مردم ما هستند و غلبه پیروزی جنبش ستمدیدگان هنوز تأمین و تضمین نگشته‌اند.

۲- آزادی ملیت‌های ستمدیده، سرکوب حقوق ملی کلیه ملیت‌های غیرفارسی ایران یکی از اساسی‌ترین پایه‌های حاکمیت سلطنت پهلوی و سلطه امپریالیسم در ایران و تشکیل می‌دهد است. با سرنگونی سلطنت، مبارزه ملیت‌های ستمدیده برای کسب حق تعیین سرنوشت مهم‌ترین ضامن استقرار دموکراسی در ایران است. باید تمهیل هرگونه ستم بر اساس زبان، فرهنگ و نژاد صریحا غیرقانونی اعلام گردد. دولت مرکزی باید تقویا برنامه‌های وسیعی برای عمران مناطق ملیت‌های ستمدیده و جبران تمام منوجهی‌های گذشته را با اجرا بگذارد.

۳- کارگران ایران از آزادی کامل ملیت‌های ستمدیده دفاع می‌کنند و علیه هرگونه برنامه تفرقه افکنانه سرمایه داران در میان صفوف خود مبارزه خواهند کرد. تنها از این طریق است که کارگران و زحمتکشان فارس می‌توانند ستمی را که تحت تابش طبقه سرمایه داران و خوارباشان در میان خلق‌های آذربایجان،

۴- کارگران و دهقانان باید در مقابل چشم تیزبین کارگران قرار گیرد.

زمن ایران کسی است که روی آن کاربند

۵- حقوق کارگران کشاورز قرار گیرد.

۶- سلب مالکیت از بانک‌های امپریالیستی و فلاتک‌های آن است. اگر صاحب فریاد هی اقتصاد می‌زند دست این انگل‌ها باقی بماند توده زحمتکش نخواهد توانست حتی یک گام جدی علیه خودکامگی انحصار طلبان اقتصادی بردارد.

کرد. بلوچ، عرب و ترکمن از طرف دولت مرکزی رها شده، جبران کنند و نفاذی را که دولت مرکزی مسئول آن بوده است با احتیاط عمل نماید بر کلیه مردم زحمتکش ایران در میان همه ملیت ها از بین ببرد.

۳- **آزادی زنان**: زنان، این توده عظیم مردم ما قرن ها ستمزده و محروم بوده اند. آزادی زنان از وظایف اساسی انقلاب است. حقوق سیاسی و مدنی کامل و مساوی و رفع هرگونه تبعیض علیه زنان باید فوراً تضمین گردد. در عصر سرمایه داری به زنان کارگر ستم مضاعف روا می شود و سرمایه داران از تبعیض علیه زنان جهت ایجاد نفاق میان کارگران استفاده می کنند. زنان ایران برای کسب مساوی کامل حقوق، سیاسی و اجتماعی استقلال کامل اقتصادی، آزادی ارتقا قوانین اجتماعی و بوسه مربوط به امور خانوادگی، امکان مساوی آموزشی، آزادی از قید بردگی خانگی و حق تصمیم گیری در مورد بشارداری مبارزه می کنند و کارگران و زحمتکشان ایران بیگترین و نیرومندترین متحدین این مبارزه هستند.

۴- **حقوق مساوی برای کارگران مهاجر**: ستمی که سرمایه داری ایران به کارگران مهاجر افغانی و پاکستانی و غیره روا می کند حسد و حسرت ندارد. کارگران مهاجر از هیچ گونه حقوق سیاسی و مدنی برخوردار نیستند. سرمایه داران با حمله به کارگران افغانی کلبه طایفه کارگر ایران را هدف حمله خود قرار دادند. رفع هرگونه تبعیض و کسب حقوق سیاسی و مدنی کامل و مساوی برای کارگران مهاجر صوف کارگران و زحمتکشان ایران را متشکل تر و نیرومندتر خواهد کرد.

۵- **حقوق سیاسی برای سرمایه داران**: باید به خفتان در ارتش خاتمه داده شود. لفسو مسلحه مراتب ارتش و دموکراتیزه کردن سراسر ارتش تنها راه تضمین پیروزی انقلاب زحمتکشان است. سرمایه داران باید از حقوق سیاسی و مدنی کامل برخوردار شوند. سرمایه داران باید حقوق شرکت در کلیه احزاب سیاسی و شرکت در انتخابات را داشته باشند. رهبران و فرماندهان ارتش باید توسط کمیته های سرمایه داران و رأی آنان انتخاب شوند.

سازماندهی مبارزه

کارگران و زحمتکشان ایران تنها از طریق مبارزه مستقل، با اتکا به سیاست مستقل و بوسیله سازمان های مستقل خود خواهند توانست به حقوق حقه خود دست یابند. بدین منظور توده زحمتکش باید خود را متشکل کند و سازمان دهد. تنها تکیه گاه انقلاب ایران چنین متشکل توده ای و مستقل زحمتکشان است. زحمتکشان ایران دیگر حاضر نیستند قدرت تصمیم گیری بیرونی سرنوشت خویش را به این یا آن نیروی برتر بیاورند یا سیاستمداران را رهبر تسلیم کنند. انقلاب دخالت توده ها است در سیر حوادث تاریخی و تجربه کنونی انقلاب نشان می دهد که پیروزی تنها با مبارزه مستقل توده ها و سازماندهی مستقل این مبارزه تضمین خواهد شد. خواست های هر حق زحمتکش تنها در صورتی تحقق خواهد

پذیرفت که سازمان های مستقلی بوجود آید که از طریق آنان توده وسیع بطور دموکراتیک در مورد عمل و اقدامی که باید انجام شود تصمیم بگیرد و مبارزه خود را سازمان دهد.

۱- **اتحاد بهای کارگری**: اکنون کارگران در مبارزه برای خواستهای خود و علیه سیاست جناح کارانه سرمایه داران، بیش از هر زمان دیگر احتیاج به سازمان های توده ای، بویژه اتحاد بهای کارگری دارند. اتحاد بهایی که ابزار مبارزه باشند و نه ابزار سازش با سرمایه داران و بدون در نظر گرفتن عقاید سیاسی و مذهبی، ملیت، نژاد و جنس، کلیه کارگران را برای مبارزه متحد سازمان دهند. مبارزه در راه احقاقی حقوق زحمتکشان جدا از مبارزه در راه تشکیل اتحادیه های توده ای و دموکراتیک نیست.

۲- **کمیته های عمل**: اتحاد بهای کارگری تا مدت درازی نخواهد توانست اکثریت عظیم زحمتکشان را دربرگیرد. اما توده عظیم بهرحال برای پیشبرد مبارزه خود نیازمند کمیته های عمل است. لازم است که در تمام کارخانه ها، ادارات و غیره کمیته های عمل نظیر کمیته های کارخانه و کمیته اعتصاب که در دوران پیش از قیام ایجاد شده بود بوجود آید. کمیته های که همه توده مبارز را دربرگیرد، کمیته هایی که بطور دموکراتیک بوسیله خود کارگران انتخاب شده و در برابر آراء توده بزرگ کارخانه وزنه مقابل آراء زحمتکشان را ایجاد سازند. در جایی که اتحادیه کارگری وجود دارد این کمیته ها ارگان های اتحادیه در سطح کارخانه خواهند بود. در جایی که اتحادیه کارگری ایجاد نشده است، این کمیته ها دموکراتیک و توده ای تنها وسیله ماخیزش اتحادیه خواهند بود.

۳- **انجمن های انقلاب**: شرایط و احیای کارگران و زحمتکشان ایران نمی توانست دست روی دست بگذارند و سرنوشت خود را یکسره بدست حکومتی سپارند که حاضر و حاضری منافع سرمایه داران و ترسند است. اعتصابات انقلابی در دوران قیام برونشستی نشان داد که چرخ های جامعه از پائین و بدست کارگران و زحمتکشان می گردد. بنابراین برخلاف تبلیغات سخنگویان حکومت، این کاملاً طبیعی است که کارگران و زحمتکشان در تعیین سرنوشت جامعه نیز نقشی اساسی ایفا کنند. لازم و ضروری است که در مقابل قدرت متمرکز سرمایه داران، توده محروم مردم، کارگران، روستائیان فقیر، سرمایه داران قدرتمند خود را سازمان دهند تا بتوانند مبارزات خود را هماهنگ کرده، مستقیماً تصمیماتی را که بنفع خودشان هست اجرا نمایند. چنین کاری از طریق اتحاد وسیع زحمتکشان در سازمان های مستقل توده ای از نوعی که در انقلاب مشروطیت بعنوان انجمن ها ظاهر شدند امکان پذیر است. انجمن ها در هر شهر، در هر روستا می توانند تشکیل شوند و با استفاده از روشی که در انقلاب ایران مشاهده شد، برای ایجاد حکومت کارگران و کشاورزان گام بردارند. از کسانی که خود را مکی بر زحمتکشان می سازند و پیام "مستضعفین سخن میگویند، دعوت میکنیم که از سرمایه داران بپروند و با اتکا بر سازمان های توده ای کارگران، دهقانان و کلیه زحمتکشان جمهوری کارگران و دهقانان را برقرار سازند.

توانند بر اساس گسترده ترین حد دموکراسی برنامہ و پیشنهادات خود را در انجمن ها به بحث گذاشته. نمایندگان آزادانه در مورد مطالب ترین شیوه ها تصمیم گیری کنند.

۴- **تسلیم مردم و ایجاد گروه های دفاع کارگری**: برای دفاع از اتحاد انقلابی کارگران و کشاورزان در برابر حملات سرمایه داران و امپریالیسم، برای دفاع از زحمتکشان در برابر گزند های مسلح اعتصاب شکن و چاقو کشان خصوصی سرمایه داران، باید توده های ستمدیده مسلح شوند. لازم است که در هر کجا که امکان پذیر است گروه های دفاع از خود تشکیل شود. نیروی نظامی کارگران زحمتکشان تنها هامن جدی ضد دولت سازمان ها، جملات و مطبوعات کارگران از حملات دار و دسته های گانگستر و فاشیست است. تنها بدینگونه چنین تعالیم سازمان یافته، مداوم و شجاعانه که بوسیله ستم بر تجربه خود توده ها باشند، می توان ستم های بردگی و بی ارادگی ناشی از سلطه سرمایه داری و امپریالیسم را از بین زحمتکشان ریشه کن ساخت.

برقراری فوری مجلس مؤسسان

هیچ حکومت از نالانندین شده ای با ایران آزادی نخواهد آورد. این وظیفه توده های ستمدیده نیست که از حکومت های دست چین شده از بالا حمایت کنند. وظیفه اساسی روز بوجود آوردن حکومتی است که از منافع و مبارزات مردم حمایت می کند. مردم نمی توانند و نباید برای کسب خواست های خود با انتظار این و آن حکومت بنشینند. دست روی دست گذاشتن به همان دوران استبداد می انجامد. تشکیل مجلس واحدی که منعکس کننده آراء و واقعی مردم و یکی بر سازمان های توده ای آنان باشد تنها راه استقرار حکومت مردم است. کارگران، سرمایه داران، روستائیان توده وسیع مردم نباید برای برقراری مجلس مؤسسان در انتظار بنشینند. باید از طریق سازمان های مبارزه خود و از طریق اتحاد این شعار مرکزی، مبارزه برای تشکیل مجلس مؤسسان و استقرار حکومتی نوین که شرایط را برای کسب کلیه حقوق مدنی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی ستمدیدگان تحکیم می کند. آغاز کند.

کارگران و زحمتکشان ایران خواهان تشکیل فوری مجلس مؤسسان هستند. آنان از اصلاح خواست هایشان در مقابل یک تریبون سراسری و راهم ندارند. آنان می دانند که برنامه عمل کارگری برای پیشبرد انقلاب ایران و رهائی جامعه از فلاکت بجز این کنونی از پیشینیایی کلیه ستمدیدگان ایران برخوردار خواهد شد.

۱- لازم است که فورا مجلس مؤسسان سر پایه انتخابات عمومی با رأی مستقیم و مخفی تشکیل شود.

۲- همه احزاب و نیروهای سیاسی ایران باید آزادانه حق شرکت در انتخابات مجلس مؤسسان را داشته باشند.

۳- همه افراد از ۱۶ سال به بالا بدون استثنا باید حق شرکت در انتخابات را داشته باشند.

۴- نظارت بر انتخابات مجلس مؤسسان باید توسط خود مردم صورت گیرد. باید

کمیته های کارگران، سرمایه داران، روستائیان چه آتانی که هم اکنون موجود هستند و جبهه کمیته های که باید بوجود آیند، بر انتخابات مجلس مؤسسان نظارت کنند.

۵- نمایندگان مجلس مؤسسان باید از طریق آراء سراسری انتخاب شوند. هر نیروی سیاسی که در سطح کشوری توده آراء لازم برای انتخاب یک نماینده را واجد است باید بتواند در مجلس مؤسسان نماینده داشته باشد.

۶- مجلس مؤسسان باید بتواند درباره کلیه مسائل، منجمله تعیین حکومت بخت و تصمیم گیری کند و هیچ نیروی از مانع خود برصمیمت نمی شناسد.

استقرار

جمهوری کارگران و دهقانان

در شرایط مبارزه آشکار و طبقاتی ستمدیده و زحمتکش ایران برای احقاقی حقوق خود، در شرایط استحکام و تضمین دموکراسی، دیگر زمان فرمانبرداری از اشک های سودجو و طمع کاری که حاکمیت خود را بر مردم کارگزار زحمتکش تحمیل می کنند، بسر رسیده است. اقلیت دارا، سرمایه داران و ملاکین و دلالان امپریالیسم، سرسختانه در مقابل خواست های بحق توده ستمدیده مقاومت خواهند کرد. باید بجای حکومت این اقلیت، حکومت اکثریت یعنی حکومت کارگران، دهقانان و زحمتکشان شهر و روستا برقرار کرد. تا زمانی که حکومت در دست سرمایه داران باقی مانده باشد، هیچ یک از خواست های ستمدیدگان جامعه عمل نخواهد بود. حتی اگر برخی از این خواست ها تحت فشار مبارزات توده ها تحقق یابند، تضمینی برای حفظ آن نخواهد بود. تا زمانی که دستگاه حکومتی سرمایه داران، ملاکین و شرکای امپریالیسم ستمدیده نگشته است، ملی گردن بانک ها، صنایع عمده، بخش های اساسی تجارت و غیره بیبودی در وضع زحمتکشان ایجاد نخواهد کرد. تا زمانی که حکومت هنوز بصورت مأموران سرمایه باقی مانده است ملی گردن ها نیز در خدمت سرمایه داری باقی خواهد ماند. دولت کردن رولتو اقتصاد تنها موقتی نتایج مناسب ببار خواهد آورد که قدرت دولت خود یکسره از دست استثمارگران درآید و در اختیار زحمتکشان قرار گیرد.

حزب کارگران سوسیالیست از تمام احزاب سازمان ها و نیروهای سیاسی جامعه که خسرد را مدافع کارگران و زحمتکشان می دانند، می خواهد که از جسد سیاسی نیمه جان سرمایه داران ورشکسته ایران که هنوز پس از سرنگونی سلطنت نفس می کشند بپروند و در جاده مبارزه برای ایجاد حکومت کارگران و کشاورزان گام بردارند. از کسانی که خود را مکی بر زحمتکشان می سازند و پیام "مستضعفین سخن میگویند، دعوت میکنیم که از سرمایه داران بپروند و با اتکا بر سازمان های توده ای کارگران، دهقانان و کلیه زحمتکشان جمهوری کارگران و دهقانان را برقرار سازند.

به حزب کارگران سوسیالیست بپیوندید

اگر طرفدار گسترش و بسط دموکراسی هستید، اگر از مبارزات کارگران، زحمتکشان، ملیت های ستمدیده، زنان و جوانان برای احقاقی حقوقشان حمایت می کنید، اگر فکر می کنید که مسائل اساسی جامعه ایران تنها با شرکت توده عظیم مردم و بدست کارگران و زحمتکشان قابل حل است، اگر میخواهید به تشکیل سازمان های مستقل ستمدیدگان، سند یگاها، کمیته های کارگران، سرمایه داران و روستائیان مدد برسانید، اگر میخواهید برای دنیای انسانی و عالی تر و عاری از ظلم، ستم، تبعیض و استثمار مبارزه کنید، مبارزه شما مبارزه ماست، حزب ما حزب شماست، به حزب کارگزاران سوسیالیست بپیوندید.

برای تحقق برنامه پیشنهادی بالا، کارگران ایران محتاج به ساختن حزب

ریزنده و نیرومند خود هستند.

مبارزه ای که در حزب کارگران سوسیالیست گرد آمده اند، برای ساختن چنین

حزبی تلاش می کنند.

اگر با برنامه پیشنهادی بالا موافق هستید و مضمون هشید برای تحقق آن مبارزه

کنید، جای شما در حزب کارگران سوسیالیست است.

اگر معتقدید که هیچ حکومتی از بالا تعیین شده ای به ایران آزادی نخواهد

آورد، اگر فکر می کنید که سرنوشت کشور باید به دست اکثریت توده محروم تعیین گردد،